

Práce se zabývá souvislostí morfologických, osobnostních a behaviorálních faktorů se snowboardingem, přičemž většina textu má formu review. Empirická studie samotná je poměrně jednoduchá i nenáročná. Nicméně její zajímavost a účel je v teoretické části dobře zdůvodněn a čtenář tak s napětím čeká na výsledky.

Teoretické review celkově pokrývá vhodnou oblast témat, s těžištěm ve výzkumech 2D:4D a sportovní výkonnosti. Nepřiměřeně velká a detailní pozornost je věnována pouze popisu daného sportu a průběhu závodů, které navíc vyznívají jako dost liché, protože z těchto popisů pro danou studii nejsou vyvozeny žádné závěry.

Úctyhodné je množství studií zahrnutých do review a uváděných konkrétních zjištění, které dokládá, že si autor nashromáždil velmi hezké množství poznatků a vytvořil si dobrý základ k povedenému review. Bohužel dále už proběhla jen velmi slabá práce s těmito dílčími poznatky. Text review z velké části působí dojmem pouhého seskupování poznámek s podobnou tematikou do odstavců. Další seskupování odstavců do kapitol pak už značně pokulhává. Např. výsledky studie Lutchmaya 2004 – stěžejní práce o souvislosti 2D4D s prenatálními hormony se objevuje v kapitole o pohlaví, ale chybí v kapitole o poměru prstů, která (navzdory názvu) pojednává převážně o hormonech. Dále např. část Manningovy 1998 studie týkající se spermií je uvedena v kapitole o poměru prstů a druhá půlka týkající se rozmnožovacích schopností (mimořádně co je tím myšleno?) v kapitole o pohlaví. Nebo se v kapitole o pohlaví objevuje studie o vztahu 2D:4D s leváctvím... Objevuje se i opakování části testu (str. 38 a 39), což poukazuje na to, jak dalece s tím textem autor pracoval.

Z toho také plyne, že se neustále opakují některé závěry (asi v závislosti na tom, jak je připomínají opakovaně jednotlivé zdrojové studie). Sám autor pak jen zřídka dochází k nějakým vlastním závěrům. Konfrontovat jednotlivé poznatky se mu naprosto nedaří. Např. pokud jedna studie z roku 98 uzavírá, že něco (vztah 2D4D a plodnosti mužů) je ještě třeba ověřit, převezme tento závěr (str. 20) za svůj, aniž by věnoval pozornost tomu, že jinde (na straně 12) cituje jiný výzkum, který tento vztah ověřoval a dospěl k pozitivním výsledkům (Manning et al. 2000).

Objevují se i lépe propracované části. V rámci sportu je např. text homogennější a je zde lépe patrná myšlenková linie. Ovšem když se pak opět vrací k validitě měření 2D4D jako měřítka hormonů, stává se text opět pouze souborem posbíraných vět k tématu.

I v tématu osobnost jsou některé věci nedovysvětlené, ačkoli obecně tématu osobnosti autor věnoval poměrně značnou pozornost a podařilo se mu toto téma dost úspěšně pojmout.

Velmi špatně propracované je naopak téma motivace. Počínaje tím, že je v kapitole ochota riskovat a osobnost sportovce. Přitom o ochotě riskovat a osobnosti sportovce se věnují 2 odstavce z 8.

Co se týče empirické části, dojem z ní je značně rozporuplný. Především mi nejsou jasné důvody její značné stručnosti a některých kroků.

Proč nebyl zvolen nějaký existující dotazník zjišťující tendenci riskovat? Proč autor netestoval rozdíl v osobnosti mezi rekreačními a vrcholovými snowboardisty, pakliže k tomu měl data? Působí to dojmem, že tuto analýzu již nestihl. Vzhledem k nepřilíhající rozsáhlému empirickému šetření celkově je to dvojnásobná škoda. Proč nebyla zařazena také kontrolní skupina naprostých nesportovců? To by jistě nepřineslo příliš práce navíc a zato by to mohlo velmi osvětlit interpretaci výsledků.

Popis výběru vzorku je nesrozumitelný vzhledem k nepřesnému používání termínů (např. “Kritériem výběru byl každý závodník”, “jako schéma pro výběr základního souboru jsme zvolili skupinový výběr” – základní soubor je charakteristický tím, že se z ničeho nevybírání) a zřejmě naprostému nepochopení pojmu základní soubor. Výběr kontrolní skupiny zcela jistě nebyl náhodný. Provádění náboru do tohoto vzorku ani jeho konečná velikost a věková variabilita není uvedena, až z výsledků se dozvídám, že velikost byla stejná jako u vzorku závodníků. Nekonzistentní používání pojmů se pak objevuje i dále – např. Dvouvýběrový t-test je tu nazýván “nepárový”, tu “nezávislý”. Překvapuje mě, že výsledkem tohoto testu je hodnota F.

Naopak hypotézy a výsledky k nim jsou zpracované velmi zdařile.

Diskuze je bohužel nepřilíš přesvědčivá. Místo interpretace výsledků se zde objevuje pouze spíše pouhé jejich konstatování, následované subjektivními dojmy, zpravidla protikladnými k výsledkům a popisování subjektivně prožívaného průběhu výzkumu.

Práce ukazuje na autorům značný potenciál, především v oblasti zpracování dat a formulace výsledků. Zdá se také, že téma je pro autora skutečně zajímavé a snažil se ho teoreticky pokrýt i studiem literatury. Odhaluje ale také značné nedostatky. Jednak v práci s literaturou, jednak v oblasti teoretických znalostí metodiky. V neposlední řadě pak chudost vlastních testů a diskuze ukazuje na pravděpodobně nepřilíš velké úsilí vlastním výzkumem k něčemu dospět a tyto výsledky se pokusit vysvětlit.

Navrhuji z tohoto důvodu hodnocení známkou dobře v její horní hranici.

Jitka Lindová